ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'—ΕΤΟΣ ΙΗ'—ΑΡΙΘ.ΦΥΛΛΟΥ 7661
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210 Ἀριθμ. Τηλεφώνου 24—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀριθ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ
20
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1937

Σελήνη 8 ἡμέρον. Ἀνατ. ἡλίου 7.41' Δύσις 5.31'. Εὐθύμιος ὁσίου

ΤΟ ΝΕΟΝ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΡΟΤΑΙ ΜΑΣ

Ὕστερα ἀπ' τὰ δυὸ προηγούμενα σημειώματα σὰν ἀποτέλ ἔδωσα μιὰ σύντομη ἔκθεση τῆς θέσεως τῶν ζητημάτων τοῦ Πόρτου, θ'ἄναν σπουδαῖα παράλειψις τὸ νὰ μὴ δώσω καὶ μιὰ σαφὴ εἰκόνα τοῦ πῶς εἶπαμε τὴ γενικότερη κατάστασι τῆς χώρας μας οἱ συγκοινωνίες τῆς πελεκυᾶς Ἠλείας καὶ ποιὰ θυσιαστ τὴν θέσι τους μέσα στὸ σύνολο τοῦ νέου Κράτους.

Μὲ τὸ σκοπὸ αὐτὸ λοιπὸν καὶ θέλοντας νὰ ἀκούσω τὴ φωνὴ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀγρότη γὰ ἐκφράζ τὴ πηγαία καὶ ἀβίαστα κείνο ποὺ πραγματικὰ αἰσθάνεται μέσα του, βρῆκα τὴν εὐκαιρία νὰ ἐπισκεφθῶ διάφορα χωριὰ γιὰ νὰρθω σὲ μιὰ ἄμεσον ἐπαφὴ μαζί των. Καὶ πράγματι αὐτὸ μοῦ ἐπέτρεψε νὰ σχηματίσω μιὰ σαφὴ εἰκόνα τὴν ὁποία καὶ θὰ ἐπιχειρήσω νὰ δώσω στὰ σημερινὰ σημειώμα.

Πρὶν ἀπὸ λίγο καιρὸ ἀκόμη, στὴν Ἠλεία εἶχα συναντήσ τὸν ἀγρότη στὸ καφενεῖο τοῦ χωριοῦ του. Κάπνιζε μακάρια τὸ τσιγάρο του καὶ ἡ χαρτόπαιζε ἢ εἶχε ἀνοίξ μιὰ ἀπέραντη πολιτικολογία συζητήσ νας μὲ πέτσια. Πάντα δὲ κατὰ κανόνα στὴ συζήτησήσου ἀπάνω. γιὰ τὰ μακάρια πολιτικά, ἦταν νευρικὸς καὶ ἀνήσυχος. Στὴν ἐμφάνισι κανενὸς ξένου ποὺ ἔρχοταν ἀπὸ κανένα κέντρο, τὸν πολιορκοῦσε καὶ τὸν ἐξανελοῦσα μὲ τὶς ἐρωτήσεις του γιὰ τὸ κόμμα, γιὰ τὴν πολιτικὴ κατάσταση, γιὰ τὸ ἀλληλοφάγωμα τῶν ἀρχηγῶν κ' ἔτσι μὲ τὴ συζήτησι ἔχανε ὥρες ὁλόκληρες καὶ πολλὲς φορὲς ἐγκαταλείπετε κ' αὐτὴ τὴ δουλειὰ ποὺ ἀκόμη. Μὰ τώρα τὰ πράγματα ἔχουν ἀλλάξει ριζικὰ καὶ τίποτα πιὰ δὲ μένει ποὺ νὰ προδίδῃ τὴ συνήθεια τὸ κακοῦ παρελθόντος τοῦ κομματισμοῦ καὶ τῆς διαμάχης. Αὐτὴ τὴ φορὰ δὲ δρῆκα τὸν ἀγρότη νὰ δεμπερεύῃ σχεδὸν στὸ καφενεῖον τοῦ χωριοῦ καὶ νὰ ἐκνευρίζεται μὲ τὴν πολιτικὴ συζήτησι. Ἠσυχος πιὰ ἀπ' τὸ πρωὶ ἕως τὸ βράδυ δρίσκεται στὰ κτήματά του. Τὰ πολιτικὰ ἐπαψαν πλέον νὰ τὸν ἀπασχολοῦν καὶ κυτσάει μόνον καὶ μόνον τὴ δουλειὰ του ἔχοντας γιὰ εὐαγγέλιο του τὴν καλλιέργεια τῆς γῆς ἀπὸ τὴν ὁποία περιμένει νὰ ζήσῃ. Δὲν ἔπαψε φυσικὰ νὰ τὸν ἐνδιαφέρῃ σὰν Ἕλληνα ἡ γενικὴ κατάστασι τῆς χώρας μας, ἀλλὰ δὲν ἐκδηλώνει καμμιὰ ἀνησυχία γιατί ἔχει τὴν βεβαίστρα ὅτι αὐτοὶ ποὺ εἶναι ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ νέου Κράτους καὶ κατευθύνουν τὴ μεγάλη προσπάθεια ποὺ ἄρχισε δουλεύουμ νὰ παρωπιασῶν καὶ ἐλκρίνεια χωρὶς τὴς κομματικὲς δισεροσυλίες καὶ τοὺς ὁπολογισμοὺς Ἡ συζήτησι τοῦ, ὅταν τυχὸν ἀνοίξῃ γιὰ λίγη ὥρα τὸ βράδυ μετὰ τὴ δουλειὰ, σερέφεται πάντα γύρω ἀπ' τὴν καλλιέργεια γιατὶ ἔνοιω-ε τώρα καλὰ ὅτι μὲ τὴ συνδρομὴ τοῦ Κράτους ἡ γῆ εἶναι ἐκεῖνη ποὺ θὰ τοῦ δώσῃ τὰ ἀγαθά. Ὅταν τὸν πλησίασα ἀνοίγοντάς του συζήτησι γιὰ τὸ δῶ πῶς τὴ νοιώθῃ τὴ νέα κατάστασι καὶ ἂν πραγματικὰ εἶναι εὐχαριστημένος ἀπ' αὐτή, δρῆκα στὴ συζήτησι ἀπάνω δλα ἐκεῖνα ποὺ φανερώνουν ἕνα ἀνθρωπο ἡσυχο ποὺ δουλεύει μὲ προθυμία γιατὶ πιστεύει στὴν ἐξέλιξι καὶ στὴ διάνοιωσι τῆς θέσεώς του μὲ τὴ δουλειά, καὶ πιστεύει ἀκόμη στὴ δυναμικότητα τῆς θέσεώς του μέσα στὸ σύνολο τοῦ νέου πειθαρχουμένου καὶ ἀκαλοῦ Κράτους. Ἀπηλλαγμένος ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευσι τῶν ὀλίγων κατηλλῶν καὶ ἀνακουφισμένος ἀπὸ τὸ δάρος τοῦ κομματαρχικοῦ τοῦ χωριοῦ εἶναι δέδαιος ὅτι σὲ κάθε σιγιμὴ μπορεῖ νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ δρῆ τὸ δίκηο του καὶ ἄψυχος γιὰ τὴν ἐξέλιξ τῶν ἐσωτερικῶν μας πραγμάτων. Πιστεύει, καὶ πιστεύει ἀπόλυτα στὴ δημιουργία νέων καλλιτέρων συνθηκῶν τῆς ζωῆς, ἀσχετα ἂν σήμερον στενοχωρεῖται οἰκονομικῶς, γιατὶ τὸ ἀποδλέπει σὰν στὸ μόνο του. παρήγορο στὴν σημερινὴ νέα κατάστασι.

Κάτι ποὺ ἀνησυχεῖ τὸν ἀγρότη εἶναι μόνο ἡ ἐξωτερικὴ κατάστασι. Ὁ φόβος τοῦ πολέμου. Ὁ φόβος τοῦ πολέμου. Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ τὴν ἀνησυχία τὴ λιγοστεύει σημαντικὰ τὸ νέο Κράτος τὸ ὁποῖο μὲ τὶς ἐντατικὲς φροντίδες του γιὰ τὴν ἄμυνα τοῦ δίνει τὴν πεποίθησι τῆς ἀσφαλείας. Νὰ τὶ μοῦ εἶπε ἕνας ἀγρότης ἐκφράζοντας ἐντελῶς ἀδίαστα τὶς γνώμες καὶ τὶς ἀντιλήψεις του.

—Σήμερα, μοῦ εἶπε, εἰμαστε ἡσυχοι καὶ δὲ μᾶς σκοτίζει ποιὰ τὸ κόμμα καὶ ἡ πολιτικὴ γιατὶ βλέπουμε νὰ γίνεται σιὰν τόπο μας μιὰ δουλειὰ θετική. Νὰ λαβαίνωται μέτρα σωστὰ καὶ δίκαια γιὰ ὅλα τὰ ζητήματα. Εἴδαμε τὸν ἐργάτη νὰ τακοπονιέται καὶ νὰ τοῦ ἀναγνωρίζεται τὸ δικαίωμα νὰ φάῃ γιὰ νὰ ζήσῃ ἐφ' ὅσον ἐργάζεται. Ἀπὸ μᾶς ἐλλειψαν οἱ ἐνδιάμεσοι καὶ μποροῦμε μόνοι μας ἐλεύθερα νὰ ζητήσουμε τὸ δίκηο μας μὲ τὴ δεδικότησα ὅτι θὰ τὸ δροῦμε. Τὰ παραγωγικὰ ἔργα ποὺ θὰ δώσουμε μιὰ νέα ζωὴ συνεχίζονται καὶ πισεύουμε ὅτι θὰ ἐπεκταθοῦν καὶ στὴν Ἠλεία. Οἰκονομίες γίνονται παντοῦ πράγμα ποὺ μᾶς δίνει τὴν πεποίθησι ὅτι τὸ χρῆμα ποὺ δίνουμε στὸ δημόσιο ἀπ' τὸν ἱδρῶτα μας δὲ σπαταλᾶται γιὰ γοῦστο καὶ γιὰ τὸ κέφι τ.δ κάθε ἐπιτηδέου. Μέχρι τώρα καὶ εἰδικὰ γιὰ μᾶς τοὺς ἀγρότες δὲν ἔγινε τίποτε ἀκόμη, μὰ δλα αὐτὰ μᾶς κάνουν νὰ πιστεύουμε ὅτι καὶ τὰ δικά μας ζητήματα θὰ λυθοῦν γλήγορα καὶ κατὰ τρόπο δριστικό. Ἡ γενικὴ προσπάθεια τῆς Κυδερνήσεως μᾶς δίνει τὴ βεδαιότητα ὅτι τὸ ζήτημα τῶν ἀγροτικῶν χρεῶν ποὺ ἀποτελεῖ γιὰ μᾶς ζήτημα ζωῆς, θὰ λυθῆ κατὰ τὸν πιὸ δικαιότερο τρόπο γιὰ τὸν ἀγρότη. Τὸ μόνο κακὸ εἶνε σήμερα ὅτι τὸ ψωμὶ ἀνεβαίνει συνεχῶς. Μὰ αὐτὸ καταλαβαίνουμε πῶς δὲν ἀφεῖλεται στὴν Κυδέρνησι ἀλλὰ στὴν ἐλλειψι τοῦ σταριοῦ.

Ὅ,τι ἐξαρτᾶται ἀπ' αὐτὴ γίνεται καὶ εἶναι φανερὴ ἡ προσπάθειά της γιὰ τὴ ἰσχυροτάτη τῆς τιμῆς τοῦ ψωμιοῦ τοῦ λαοῦ. Ἐκεῖνο ποὺ μᾶς φοβίζει εἶναι ὁ πόλεμος καὶ τὸ ρώτημα αὐτὸ δρίσκεται πάντα μπροστά μας. Ἀλλὰ ἀπ' ὅσα μποροῦμε νὰ ξέρουμε δῶ κάτω ποὺ ζοῦμε, ἡ χώρα μας ὁπλίζεται καλὰ καὶ αὐτὸ τὸ μεγαλεῖτερο κατόρθωμα τῆς κυδερνήσεως γιατί ἔνας πόλεμος δὲ θὰ μᾶς δρῆ τοὐλάχιστον ἕνα σωστὸ κουρέλι καὶ λίγο πολὺ θὰ μπορέσουμε νὰ ἀμυνθοῦμε.

Ἔτσι λοιπὸν δλέπει τὴ κατάστασι ὁ ἀγρότης καὶ ἀσφαλῶς μετὰ τὴ λύσι τῶν δικῶν του ζητημάτων ἡ πίστη του αὐτὴ ποὺ τοῦ δίνει σήμερα τὸ σύνολο τῆς ἐργασίας θὰ γεγανωθῆ καὶ θὰ γίνῃ ἕνας ἀπὸ τοὺς πρωτοπόρους τῆς μεγάλης προσπαθείας τοῦ νέου Κράτους.

Λ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

(Ἐκ τοῦ χθεσινοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Ταχυδρομείου)

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Αἱ προσπάθειαι τῆς ὁποίας καταδάλλει ἡ Μόσχα διὰ γ' ἀνιμετωπίσῃ τὴν αὐξουσαν ἐλάτσσιον τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τοῦ Ἰσπανικοῦ Λατικοῦ Μετώπου, προδέδουν μίαν ἀνησυχίαν ἡ ὁποία δλοὲν καὶ γίνεται πλέον ἐντονωτέρα. Κατὰ τὰς τελευταίας μάχας ποὺ ἔλαδον χώραν εἰς τὰ πρόδυρα τῆς Μαδρίτης «τὸ θέλον τικὸν σῶμα» εἶχε τὸ ἑξῆς ἀποτελέσματα: 1600 νεκροὺς καὶ 3700 τραυματίας ἢ ἐξαφανισθέντας μετὰξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέγονται πολλοὶ ἀξιωματικοί, πολιτικοὶ ἀντιπρόσωποι, ὁ Ράλφ Φὲξ καὶ ἄλλοι καὶ ὁ δπασιστὴς τοῦ Κλεμπὲρ Ρεκετέ, συνταγματάρχης Νοῦραν σοβαρῶς τραυματισθείς.

Διὰ νὰ συμπληρώσῃ τὸ κενὸν ποὺ παραστηρεῖται ἐκ τῆς ἀποκλείας τῶν ἀνδρῶν τὸ "Λατικὸν Μέτωπον δὲν ἠμπόρεσ' νὰ ἐπιτύχῃ τώρα τελευταῖως σχεδὸν τίποτε διότι τόσον οἱ Ἰσπανοὶ δσον καὶ οἱ Ρῶσσοι τοὺς ὁποίους ἡ Μόσχα ἀρνεῖται νὰ θυσιάσῃ δὲν θέλουν μὲ καένα τρόπο νὰ πάνε εἰς τὰ μέτωπα. Κατὰ συνέπειαν τὸ Λατικὸν Μέτωπον διὰ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς στρατιωτικὰς του ἀνάγκας διοργάνωσε τρία νέα τάγματα ἀπαριθμούμενα ἀπὸ 4200 ἄνδρας, ἐκ τῶν ὁποίων 1800 Γάλλοι, 900 Βέλγοι 400 Ὁλλανοί, 250 Ἰταλοὶ καὶ 850 Γερμανοί, Τσέχοι καὶ Γιουγκοσλάβοι. Ἐπὶ κεφαλῆς τούτων εὐρίσκονται δύο ἀξιωματικοὶ τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας: οἱ παγμάχαρται Σπάνκο καὶ Ρογκάτσεφ, δοηθούμενοι ἀπότρεξ πολιτικοὺς ἀντιπροσώπους ἐκ τῶν ὁποίων δύο Ἰταλοὶ καὶ ἕνας Πολωνός.

Ἐξηφανίσθη ἐκ τοῦΝοσοκομείου

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. Ὁ Κάρλ φὸν Ὀσσιέτσκυ Γερμανὸς εἰρηνιστὴς κερδίσας τὸ Νομπέλειον Βραβεῖον τῆς εἰρήνης ἐξηφανσθὴ ἐκ τοῦ Νοσοκομείου ἐνταῦθα ὅπου ἐνοσηλεύετο ὡς ψυματικὸς ἀφ' ὅσου ἀφέθη ἐλεύθερος ἐκ τοῦ στρατοπέδου ἀπομονώσεως.

Ἐφ' ὅσον ἐγνώσθη σήμερον ὁ Ὀσσιέτσκυ μετέβη εἰςΝοσοκομεῖον δορείως τοῦ Βερολίνου ὅπου ὁ ἀρ εἶνε καλλίτερος. Οἱ κυδερνητικοὶ ἐπίσημοι λέγουν ὅτι δύναται νὰ διαμείνῃ ἐκεῖ ὅσον θέλει εἶνε ὅπως πολὺ ἀσθενὴς καὶ δὲν ὑπόβαλεν αἴτησιν διὰ σχετικὴν ἄδειαν.

ΑΠΟ ΤΑ ΜΟΥΣΕΙΑ ΜΑΣ
ΕΘΝΙΚΑ ΚΕΙΜΗΛΙΑ

ΤΟΥ κ. Θ. Β. ΒΑΣΜΑΤΖΗ

Ἀπ' τὸ πέρασμα τῶν χρόνων καὶ τῶν ἱστορικῶν γεγονότων, διατηρήθηκαν δ ἀφορᾶξἐμπρετικὰ ἀνιαιέμενα ἀνιπροσωπευτικὰ καὶ χαρακτηριστικά. Ὅλα ἐκεῖνα τὰ δεῖδλα, οἱ χαλκογραφίες, οἱ πίνακες, τὰ δπλα, οἱ ἀκρόπιρρα, τὰ γραφεῖα ἱστορικῶν προσώπων καὶ τόσα ἄλλα, ἐθνικὰ κειμήλια ἀπὰ ποὺ δρίσκονται σὰ Μουσεῖα τῆς Ἱστορικῆς κ' Ἐθνολογικῆς ἑταιρίας, καὶ τὰν Ἐνθυμίων τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, καὶ ἡ ἐπισκεψή τους ἀξίζει κ' ἐπιδέλλεται, ὅσο καὶ ἡ μελέτη τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἔθνους μας. Τὰ χρόνια πέρασαν, τὰ διάφορα ἱστορικὰ γεγονότα πήραν τὴ θέση τους σεὶς σελίδες τῆς Ἱστορίας καινούργια μετασόπιασα τὸ ἐνδιαφέρον, τὰ ἐθνικὰ κειμήλια δμως θὰ θυμίζουν πάντοτε νὰ τὶς ἐποχὲς καὶ τὰ κατορθώματα, κὶ ὁρισμένα θὰ μένουν ζωντανὲς ἀναπαραστάσεις. Μέσα στὸ στενὸ χῶρο τοῦ μουσείου, μὲ τὴν δυναπὴ τακοπονίφη καὶ διαρρύθμισῃ, πόσα καὶ πόσα δὲν σταματοῦν τὸν ἐπισκέπτη καὶ τοῦ θυμίζουν. Ἡ ἀξία καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ μοναδικοῦ μας αὐτοῦ μουσείου, ἔχουν ἰδιαίτερη σημασία.

Μόνα τους τὰ πολυποικίλα ἀνιαέμενα μιλᾶν κατ' εὐθεῖαν στὴν ψυχὴ τοῦ ἐπισκέπτη. Τὸ προκαλοῦν τὴν προσοχή, τὸ μεγάλο ἐνδιαφέρον, καὶ τὸν ἀναγκάζουν νὰ ἐρευνήσῃ καὶ νὰ μάθῃ τὸ σχετικὸ ἱστορικὸ κεφάλαιο ποὺ ἀναπροσωπεύουν. Ἡ συμδολὴ τους στὴ μάθησῃ τῆς ἱστορίας εἶνε μεγάλη. Ἀλλὰ καὶ οἱ πρόχειρες σημειώσεις καὶ σύντομες πληροφορίες ποὺ συνοδεύουν τοὺς ἐθν κοὺς αὐτοὺς θησαυροὺς εἶνε ἀρκετές. Μὰ καὶ γιὰ τὸ συστηματικὸ ἱστορικὸ ἐρευνητὴ δὰ αὐτὰ τὰ ἀναμνηστικὰ εἶνε σημαντικοὶ δοηθοὶ σὰ μεγάλο ἔργο του. Ἱποστηρζοῦν ὡρισμένες ἀνιλήψεις του καὶ διαλύουν πράματα ἀμφισδητούμενα.

Ἐνεῦνο δμως ποὺ ξεχωρίζει εἶνε ἡ δημιουργία τῆς ἀτιοσφαίρας. Κάθε κειμήλιο φέρνει τὸν ἐπισκέπτη στὴν ἐποχὴ ἐκείνη. Στὸ μουσεῖο τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας τὰ ἐνθύμια τοῦ μεγάλου Ἀγῶνος τοῦ 1821 καὶ τῆς Ὀθωνικῆς ἐποχῆς εἶνε τὰ περισσότερα. Ἕνα μεγάλο μέρος κρατοῦν τὰ «Ἀκρόπιρρα» ἐιαφόρων πολεμικῶν καὶ ἐμπορικῶν καραδιῶν τοῦ Ἀγῶνος τοῦ 21. Ἀνάμεσα σ' αὐτὰ ποὺ δπάρχουν μὲ χαρακτηριστικοὺς συμδολικοὺς τόπους καὶ θυμίζουν κατορθώματα νεωτέρων δικρικῶν ἐνδόξων ἐποποιῶν, ἐντύπωσιν, προκαλοῦν τοὺ πρώτου ἀτμηλάτου σκάφους τοῦ Ἑλληνικοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ, ποὺ ναυπηγήθηκε τὸ Δέπτφορδ, τὴς «Καρτερίας» τοῦ Ἀσιγγτος, τοῦ Πάρνος τοῦ δδραίου Α. Τσαμαδοῦ «Ἀρη» καὶ τοῦ «Ἀγαμέμνονος» τῆς Μπουμπουλίνας. Μὲ τὴν ἐπιδλλιγκὴ τους παράσταση τραδοῦν τὴν προσοχὴ καὶ τὴν ἐρευνα. Σὲ ἀρκετὸ μέγεθος τὸ πρῶτο, παριστάνει ἕνα πολεμιστὴ μ' ἀγέρωχο δρος ἔτοιμον νὰ δρήσῃ. Στὸ δεξὶ χέρι κρατάει ζῶος καὶ ἀπὸ τὴν κίνησῃ τοῦ ἀριστεροῦ φαίνεται πὼς κρατοῦσε ἀσπίδα ἢ ἄλλο τίποτα σχετικό. Ἡ «Καρτερία» δὲν ὁπόρχει πιά, ἀλλὰ τὸ ἄψυχο αὐτὸ σκοὶδὶ τὴς πρεξενεῖ χίλια δυὸ συναισθήματα καὶ γιὰ μιὰ στιγμὴ περνοῦν ἀπὸ τὴ σκέψῃ τοῦ ἐπισκέπτη ὅλοι οἱ θρῶλοι ποὺ ἔξαν ἐξάψει τὴ φανταστία τοῦ λαοῦ τότε ἀν πρωοιμπῆκε στὰ Ἑλληνικὰ νερά, κοὶ θαρρεῖ πὼς ἀκούει τοὺς κανονοδολισμοὺς ἀπ' τὰ κάστρα τοῦ Ναυπλίου, ὅταν σὸ κάστρι τῆς σήκωσαν τὴν Ἑλληνικὴ σημαία.

Προτρωὴ ἀρχαίου εἶνε καὶ τοὺ ἱστορικοῦ Πάρνος «Ἀρη» ποὺ διέφυγε τὸ στόλο τοῦ Ἰμβραήμ γιὰ νὰ δυθοῦῃ πρὸ ὀλίγων χρόνων στὴ θάλασσα τοῦ Ναυσταθμοῦ, ἐνῷ θ' ἀποτελοῦσε δέδαιμα σεοὺς νεωτέρους καὶ σημαντικώτατο ἱστορικὸ κειμήλιο. Τοῦ «Ἀγαμέμνονος» εἶνε γυναικεῖας μορφῆς, συμδολικὸ τῆς «Καπετάνισσας» μὲ τὸ ἐπιδλητικὸ παράστημα καὶ τὸ ἀνδρικὸ τῆς δρος ποὺ τὰ θυσίασε ὅλα γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσῃ. Κι' ἄλλα ἀκρόπιρρα ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Ἀγῶνος στολίζουν τὶς αἴθουσες τοῦ μουσείου ἀντιπροσωπευτικὰ καὶ ἀναμνησιακὰ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ τὰ λεπτῆς τέχνης μεταγενέστερα ἀκρόπιρρα τῆς βασιλικῆς ἀκάτου τοῦ "Ὀθωνας «Οὐρανία» ποὺ παριστάνει χρυσὸ φείνικα ἀναγεννώμενο ἀπ' τὴν τέφρα του μὲ σπέμμα καὶ τοῦ ἀτμοδρόμανα «Ἀμαλία» ποὺ ναυπηγήθηκε τὸ 1861 στὸ Λονδῖνο καὶ παριστάνει τὴν κεφαλὴ τῆς ὁμώνυμης βασιλισσας. Τὸ ἀκρόπιρρο αὐτὸ ὑπῆρξε καὶ τὸ στολίζει τῆς πρώτης ναυτικῆς σχολῆς, ὅταν ἀπὸ τὸ 1884 χρησιμεψε γιὰ πρῶτο ναυτικὸ διδακτήριο ὡς τὸ 1904 ποὺ τελείωσε ἡ Βασσάνεως.

Σημαῖες, λάδαρα, φλάμπουρα, μπαιράκια, κριοφόλλια, στολὲς καὶ διάφορα ἄλλα ἐνθύμια τοῦ Ἀγῶνος. Τὸ σρατιωτικὸ κρεδδάτι ἐκστρατείας ποὺ πέρασε τὶς τελευταῖες του στιγμὲς ὁ ἐνθουσιώδης Ἄγγλος φιλέλληνς λόρδος Βύρον.

Τὰ γραφεῖα τῶν Α. Κοραῆ, Χ. Τρικούπη, Θ. Δηλιγιάννη, προσωπογραφίες ἀγωνιστῶν, μεσαιωνικὲς στολὲς, ἢ περικεφαλία τοῦ Θ. Κολοκοτρώνη, ὁ δασιλικὸς θρόνος τοῦ "Ὀθωνος καὶ τοῦ Γεωργίου Α' καὶ ἄλλα διάφορα ἀξιόλογα ἀνιαιέμενα.

Παρόμοιο μὲ τὸ μουσεῖο τῆς ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς ἑταιρίας εἶναι καὶ τὸ μοναδικὸ μουσεῖο ἐνθυμίων τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, μὲ τὴν αἴθουσα ὑποδοχῆς τοῦ Γεωργίου Α' μὲ τὴν πρώτη πλαγιὰ τῆς μεγαλοπρέπεια καὶ σεεγζζζ